

Oponentský posudek bakalářské práce

Název práce: Profesionální voják ve volném čase. Přání, potřeby, rizika a přínosy v zahraničním nasazení.

Autor práce: Peter Forró

Obor studia: Pedagogika volného času

Posudek vypracoval: Doc. Mgr. Daniel Heider, Ph.D.

Datum: 12.5. 2014

Bakalářská práce „Profesionální voják ve volném čase. Přání, potřeby, rizika a přínosy v zahraničním nasazení“ Petera Forró se zaměřuje na zajímavé téma trávení volného času profesionálního vojáka AČR na zahraničních misích. Ve své práci autor vychází ze své 26-leté zkušenosti profesionálního vojáka, který byl třikrát nasazen v zahraniční misii (Bosna a Hercegovina, Kosova a Afghánistán). Práce se dělí na dvě části. První část je teoretickým představením tématu volného času a jeho specifik v kontextu trávení volného času vojáka AČR jak v mírových podmínkách, tj. doma, tak i, a to především, na zahraniční válečné misi. Druhá část představuje kvantitativní výzkum, založený na dotazníkovém šetření, který se týká trávení volného času, způsobu a významu tohoto naplnění volného času pro realizaci bojových úkolů vojáků na zahraničních misích. Práce, jak avizuje autor, má či by měla mít také nezanedbatelný praktický dopad. Její výsledky by měly být zohledněny v dokumentu, který „ošetřuje“ trávení volného času vojáka v zahraničních operacích. V ČR žádný takový dokument, na rozdíl od různých programů prevence nežádoucích sociálních jevů v mírových podmínkách, zatím neexistuje. Tímto je jednoznačně dán smysl a význam této práce.

Práce má přehlednou strukturu a je napsána jasně. Využívá, pro účely práce bakalářské práce, dostatečné množství literatury. K práci mám několik spíše „zvídavých“ než kritických dotazů:

1. V dějinách byl volný čas spojován především se „schólé“, tj. se školou. Mohl by autor vysvětlit, proč četba a sebevzdělávání, jak ukazuje autorův provedený průzkum na str. 36, jsou až na konci škály možných volnočasových aktivit vojáka nasazeného v zahraniční operaci? Např. studium jazyků v dnešním globalizovaném, i armádním, světě se jeví jako velice důležité.
2. Mohl by autor říci něco ke vztahu volnočasových aktivit amerických vojáků na zahraniční misi a trávení volnočasových aktivit studenta americké univerzity? Zdá se mi, že vynikající podmínky a mimořádná organizace volnočasových aktivit pro studenta americké univerzity „kopírují“ podmínky pro trávení volného času amerického vojáka.
3. Jedno témat z doporučených přednášek a školení ve věci prevence sociálně nežádoucích jevů autor uvádí také „sexuální problematiku“ (str. 14). Často se v médiích setkáváme s patologickými případy, které pramení z nestandardních podmínek, v nichž jsou vojáci mimo svou rodinu, poměrně dlouhou dobu (znásilnění). Pomáhají, podle vlastní zkušenosti autora, v tomto hledu ona „školení“?
4. Jedna „filosofičtější poznámka“: Chápou vojáci na zahraniční misi volný čas jen jako prostředek pro relaxaci pro bojové úkoly, anebo se u nich vyskytuje také chápání, podle něhož volný čas je, či může být, také „účelem o sobě“?

Drobnější nedostatky:

1. Na str. 7 autor „homo labor“ předkládá jako „zvířecí námaha“. Z jakého překladu tohoto spojení autor čerpá?
2. V kap. 1. „Volný čas“ autor na s. 7 zmiňuje, jak chápali volný čas v antickém Řecku. Proč autor nechává stranou onen v latinské tradici zdomácnělý význam „scholé“?

Práci považuji za přínosnou, a navzdory některým drobným typografickým chybám (edukce místo edukace na str. 29; „čau“ místo „času“ na str. 18; „... radost z toho, o že“ na str. 19) ji navrhuji hodnotit jako „výbornou“.

Doc. Mgr. Daniel Heider, Ph.D.

Oponentský posudek bakalářské práce

Název práce: Profesionální voják ve volném čase. Přání, potřeby, rizika a přínosy v zahraničním nasazení.

Autor práce: Peter Forró

Obor studia: Pedagogika volného času

Posudek vypracoval: Doc. Mgr. Daniel Heider, Ph.D.

Datum: 12.5. 2014

Bakalářská práce „Profesionální voják ve volném čase. Přání, potřeby, rizika a přínosy v zahraničním nasazení“ Petera Forró se zaměřuje na zajímavé téma trávení volného času profesionálního vojáka AČR na zahraničních misích. Ve své práci autor vychází ze své 26-leté zkušenosti profesionálního vojáka, který byl třikrát nasazen v zahraniční misii (Bosna a Hercegovina, Kosova a Afghánistán). Práce se dělí na dvě části. První část je teoretickým představením tématu volného času a jeho specifik v kontextu trávení volného času vojáka AČR jak v mírových podmínkách, tj. doma, tak i, a to především, na zahraniční válečné misi. Druhá část představuje kvantitativní výzkum, založený na dotazníkovém šetření, který se týká trávení volného času, způsobu a významu tohoto naplnění volného času pro realizaci bojových úkolů vojáků na zahraničních misích. Práce, jak avizuje autor, má či by měla mít také nezanedbatelný praktický dopad. Její výsledky by měly být zohledněny v dokumentu, který „ošetřuje“ trávení volného času vojáka v zahraničních operacích. V ČR žádný takový dokument, na rozdíl od různých programů prevence nežádoucích sociálních jevů v mírových podmínkách, zatím neexistuje. Tímto je jednoznačně dán smysl a význam této práce.

Práce má přehlednou strukturu a je napsána jasně. Využívá, pro účely práce bakalářské práce, dostatečné množství literatury. K práci mám několik spíše „zvídavých“ než kritických dotazů:

1. V dějinách byl volný čas spojován především se „schólé“, tj. se školou. Mohl by autor vysvětlit, proč četba a sebevzdělávání, jak ukazuje autorův provedený průzkum na str. 36, jsou až na konci škály možných volnočasových aktivit vojáka nasazeného v zahraniční operaci? Např. studium jazyků v dnešním globalizovaném, i armádním, světě se jeví jako velice důležité.
2. Mohl by autor říci něco ke vztahu volnočasových aktivit amerických vojáků na zahraniční misi a trávení volnočasových aktivit studenta americké univerzity? Zdá se mi, že vynikající podmínky a mimořádná organizace volnočasových aktivit pro studenta americké univerzity „kopírují“ podmínky pro trávení volného času amerického vojáka.
3. Jedno témat z doporučených přednášek a školení ve věci prevence sociálně nežádoucích jevů autor uvádí také „sexuální problematiku“ (str. 14). Často se v médiích setkáváme s patologickými případy, které pramení z nestandardních podmínek, v nichž jsou vojáci mimo svou rodinu, poměrně dlouhou dobu (znásilnění). Pomáhají, podle vlastní zkušenosti autora, v tomto hledu ona „školení“?
4. Jedna „filosofičtější poznámka“: Chápou vojáci na zahraniční misi volný čas jen jako prostředek pro relaxaci pro bojové úkoly, anebo se u nich vyskytuje také chápání, podle něhož volný čas je, či může být, také „účelem o sobě“?

Drobnější nedostatky:

1. Na str. 7 autor „homo labor“ předkládá jako „zvířecí námaha“. Z jakého překladu tohoto spojení autor čerpá?
2. V kap. 1. „Volný čas“ autor na s. 7 zmiňuje, jak chápali volný čas v antickém Řecku. Proč autor nechává stranou onen v latinské tradici zdomácněný význam „scholé“?

Práci považuji za přínosnou, a navzdory některým drobným typografickým chybám (edukce místo edukace na str. 29; „čau“ místo „času“ na str. 18; „... radost z toho, o že“ na str. 19) ji navrhuji hodnotit jako „výbornou“.

Doc. Mgr. Daniel Heider, Ph.D.